

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 962/2015
12.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.К., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.К., адвоката Б.Л., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Брусу Ик 23/15 од 28.09.2015. године и Вишег суда у Крушевцу VII Су 42-60/15 од 14.10.2015. године, у седници већа одржаној 12.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.К., адвоката Б.Л., поднет против правноснажних решења Основног суда у Брусу Ик 23/15 од 28.09.2015. године и Вишег суда у Крушевцу VII Су 42-60/15 од 14.10.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Брусу Ик 23/15 од 28.09.2015. године и то: ставом првим изреке одбијена је као неоснована молба осуђеног Д.К., којом је тражио да му се одложи извршење казне затвора у трајању од три месеца изречене правноснажном пресудом Основног суда у Рашкој К 1244/13 од 26.05.2014. године, а због извршеног кривичног дела из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ; ставом другим изреке решења обавезан је осуђени Д.К., да на име поднете молбе и одлуке председника Основног суда у Брусу уплати таксу у износу од 1.570,00 динара у року од осам дана од пријема решења или ће иста бити наплаћена принудним путем; ставом трећим изреке решења обавезан је осуђени да се након правноснажности решења јави Окружном затвору у Крушевцу.

Решењем Вишег суда у Крушевцу VII Су 42-60/15 од 14.10.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног Д.К. изјављена против решења Основног суда у Брусу Ик 23/15 од 28.09.2015. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Д.К., адвокат Б.Л., (при чему је у захтеву очигледно погрешно означен број другостепеног решења као VII Су 42-54/15) због повреде члана 59. Закона о извршењу кривичних санкција и повреде члана 6. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења и окривљеном Д.К. одложи

издржавање казне затвора у трајању од три месеца или да укине побијана решења и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима повређен члан 59. Закона о извршењу кривичних санкција, јер је окривљени у захтеву за одлагање извршења казне изречене пресудом Основног суда у Рашкој К 1244/13 од 26.05.2014. године навео да је он преко браниоца 08.10.2015. године Основном суду у Чачку поднео захтев за изрицање јединствене казне, а у односу на казне које су му изречене правноснажним пресудама Основног суда у Чачку К 585/12 од 14.01.2013. године и Основног суда у Рашкој К 1244/13 од 26.05.2014. године, а што по оцени браниоца представља разлог због којег је суд требало да одложи извршење предметне казне затвора изречене пресудом Основног суда у Рашкој К 1244/13 од 26.05.2014. године.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде члана 59. Закона о извршењу кривичних санкција, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Д.К. у овом делу оценио као недозвољен.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и да је побијаним решењем повређен члан 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, али како уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је окривљеном или другом учеснику у поступку повређено или ускраћено људско право и слобода зајемчени Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, то је Врховни касациони суд оценио да захтев браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио јер нема законом прописан садржај.

Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.